

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XX. De Eudocia Augusta, deque ejus filia Eudoxia: & quomodo Eudocia
Antiochiam venerit & Hierosolymam ingressa sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Κεφ. κ.

A

CAP. XX.

Πει τῆς βασιλίων ινδονίας, καὶ εὐθέτης τῆς θυγατρὸς,
καὶ ὥστε εἰς αὐτούς οὓς οἱ προσόντα μα
άφιστο.

ΟΥΤΟΣ ΤΟΙΝΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΗΝ ΒΩΔΟΝΙΑΝ
ἔβιβλεται, τὴν σωτηρίαν μεταπά-
βεβαπτίσας μαλος, χρύσιον αθηναῖαν καλ-
λιπή ἡ Κατηπέντεν οὖσαν θύπερπη, μέσης ὁ χρυ-
σόμην πελκεσίας τῆς βασιλίδος τῆς αὐτῆς
ἀδελφῆς ἐκ ταῦτης ἀπὸ γένεται παῖς ἡ Βι-
δοξία, ην υπερρηπεισθήτη καιρονήγαλε γάμων,
ἐπανίνιαν δὲ αὐλοκερτωθεῖσαν), απέδεις
μὲν ἐκτῆς περιεκτήσας ρώμης, κατέβεις δὲ
πρέψ την καντανίνων ἡ Χερονίας υπερρηπει-
την αἰγίαν ἐπειγομένην χειρεῖς τῇ θεῷ ήμέρη
πόλιν, ἐπικαθατεί γένεται, καὶ δημητροσηγα-
τα πρέψ τὸν ἐπικαθαλεών, Επιελεύσιον ἐπος
ἐφθεγχάτο.

Τυμέρης θυμῆς τὲ καὶ αἴματος δύχομαι
εἶναι.

Ταῦτα ἐπέλασθος ἐπικαθασαλείτας Δοτοκί-
ας αἰνιθομέρην. εἰδέ τε οὐδὲ πειστέας τοι
ταῖς εἰδέναι, ισόγηται τείχεσσας σερβίων τῷ γε-
ωργάφῳ, φλέγοντε, καὶ διοδώρωτῷ ἐπικε-
λίας, αρρίσταντε ἀνὴρ πεισανδρεῶ τῷ ποιῆῃ,
καὶ πρέψ γε εὐλπιαγῷ, λιβανίῳτε, καὶ ιελιανῷ
τοῖς παναείσιοις σοφισμαῖς, στε καὶ εἰκόνει
χαλκετεχνικῶς ποιημένην παῖδες αὐλιοχέων
αὐλιντέμπικασιν, ἡ καὶ μέχεις ήμέρησώρχε).
οἵστις περιεπτεῖς Θεοδόσιο, μεγίστη μοι-
εγεν τῇ πόλᾳ προσίθησι, τὸ τείχος ἐνεγύνας
μέχετης πύλης τὸ Πτολεμαῖον αγάθης τὸ
περιστόν, ὡς δέσποιν τοῖς ἐθέλεσι παρεῖσι μέχει
γη ἡμῶν τὸ παλαιὸν ἰχνυλατεῖται τείχος,
τὸν λεψάνων ξεναγόνων τὰς ὄψεις. εἰσὶ δὲ
Φασιτὸν πρεσβύτερον Θεοδόσιον τὸ τείχος
δύναται. Εχριτίσῃ διακοσίας ἑκοντα πτέρας
πεζάλει. Καὶ ἐδωρήσατο λαζαράτη μέρη
ἐμπριδέναι.

Κεφ. κα'.

Οὐκαλλιτε πειράτη προσόντα μα τοινίαν διέβηκε, καὶ πει-
σμαφόρου θεοτύπου διατίκην ἐπι παλαιστίνη
μωαχάν.

ΕΝΤΕΜΘΕΝ ΤΟΙΝΟΥ ἡ ΒΩΔΟΝΙΑ ἐν ιεροσολύ-
μοις δις αὐθινεῖται, ὅταν μὲν χάρω, ἡ τί
περιστένπως ὡς Φασιβελομέρη οἰσισορίσασι

De Eudocia Augusta, deque ejus filia Eudoxia:
et quomodo Eudocia Antiochiam venerit,
et Hierosolymam ingressa sit.

Ορτος Θεοδοσιος Ευδοκιαν, domo Atheniensem, forma elegan-
tem, nec ignaram artis poeticæ, inter-
ventu Pulcheriae Augustæ sororis suæ,
uxorem duxit, cum illa salutari lavacro
prius tincta fuisset. Ex ea Theodosius
filiam suscepit, Eudoxiam nomine.
Quia postea cum nubilis evasisset, nu-
pist Valentianino Imperatori, qui Ro-
ma profectus, Constantinopolim uxo-
ris ducendā causā venerat. Eudocia
verò diu postea, dum ad sanctam Chri-
sti Dei ac Domini nostri civitatem per-
geret, venit Antiochiam. Ibi cum
publicè verba fecisset ad populum, ora-
tionem suam hoc verlu clausit;

Et cupio, & lator, vestrome ex san-
guine natam.

Colonias scilicet significans, quæ illuc
deductæ fuerant ex Græcia. Quas si
quis accuratius cognoscere desiderat,
scriperunt de iis diligenter Strabo Ge-
ographus, Phlego, Diodorus Siculus,
Arrianus, & Pisander Poeta: Ulpianus
præterea, & Libanius ac Julianus, So-
phistarum omnium præstantissimi.
Quam ob causam Antiochenes statuā
ex ære fabrefacta cam honorarunt, quæ
integra etiamnum manet. Ejus itaque
hortatu, Theodosius maximam acces-
sionem fecit civitati, productis muris
usque ad portam, quæ ducit ad suburbium
Daphnense: id quod terum istarum
studiosi possunt cernere. Erenim
nostra quoq; ætate, veteris muri vesti-
gia remanent, quæ spectantium oculos
quasi manu ducunt. Sunt tamen, qui
dicant, Theodosium seniorem muros
urbis amplificasse, & Valentis lavacro
cujus pars incendio consumpta fuerat,
ducentas auri libras donasse.

CAP. XXI.

Quod Eudocia Augusta Hierosolymis multa
præclare regessit: & de discrepante vita &
conversatione Monachorum Palaestina.

EX hac igitur urbe, Eudocia bis ve-
nit Hierosolymam. Et cuius
quidem rei causā id fecerit, & quid-
nam præcipue illa spectaverit, His-
toriæ Scriptoribus relinquendum puto!

Mm. 3